

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

46. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz, do wiadomości, Radzie Europejskiej, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, Europejskiemu Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii, Radzie Europy, a także Organizacji Narodów Zjednoczonych i jej wyspecjalizowanym agencjom.

Realizacja dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju

P6_TA(2008)0171

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie realizacji dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju (2007/2138(INI))

(2009/C 259 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w dniu 23 czerwca 2000 roku ⁽¹⁾ (umowa z Kotonu),
 - uwzględniając umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranych w Radzie w sprawie finansowania pomocy wspólnotowej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2008-2013 zgodnie ze zmienioną umową o partnerstwie AKP-WE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu WE ⁽²⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2007 z dnia 14 maja 2007 r. w sprawie realizacji 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju na mocy umowy o partnerstwie AKP-WE ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Budżetowej (A6-0042/2008),
- A. mając na uwadze, że realizacja 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) jest powiązana z zakończeniem procesu ratyfikacji (przez wszystkie kraje członkowskie UE oraz dwie trzecie państw członkowskich grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) najpóźniej do dnia 30 listopada 2007 r., aby wejść w życie w dniu 1 stycznia 2008 r.(art. 93 ust. 3 umowy z Kotonu),
- B. mając na uwadze, że „klauzula wygaśnięcia” już nie pozwala na wykorzystanie środków z poprzednich EFR,
- C. mając na uwadze zaangażowanie Komisji na rzecz wykorzystania całości środków 9 EFR do 31 grudnia 2007 r.,
- D. mając na uwadze, że EFR nadal jest wyłączony z budżetu UE, pomimo wniosków Parlamentu Europejskiego o umieszczenie go w budżecie,
- E. mając na uwadze, że brak formalnej kontroli Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych nad EFR, ponieważ nie jest on zapisany do budżetu UE, jest, w kategoriach demokracji, demokratycznym deficytem,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3. Umowa zmieniona umową podpisaną w dniu 25 czerwca 2005 r. (Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s.27).

⁽²⁾ Dz.U. L 247 z 9.9.2006, s. 32.

⁽³⁾ Dz.U. L 152 z 13.6.2007, s. 1.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- F. mając na uwadze przeprowadzoną przez Komisję w 64 krajach AKP analizę włączania podmiotów niepaństwowych do programowania 10 EFR, która pokazuje, że we wszystkich przypadkach zostały przekazane informacje, natomiast prawdziwy udział zaobserwowano jedynie w połowie badanych krajów,
- G. mając na uwadze uruchomienie nowego partnerstwa strategicznego Afryka-Unia Europejska oraz planu działania na lata 2008-2010, opartych na „zasadach jedności Afryki, wzajemnej zależności Afryki i Europy, wspólnej odpowiedzialności, poszanowaniu praw człowieka i zasad demokracji i państwa prawa, a także na prawie do rozwoju” podczas szczytu UE-Afryka w Lizbonie (8-9 grudnia 2007 r.) oraz mając na uwadze przyjęcie przy tej okazji wspólnego oświadczenia Parlamentu Europejskiego i Parlamentu Panafrykańskiego wzywającego do umocnienia roli parlamentów w nowej strategii,
- H. mając na uwadze zobowiązania polityczne UE i państw członkowskich w dziedzinie pomocy na rzecz rozwoju — zwłaszcza dla Afryki — oraz skuteczności tej pomocy,
- I. mając na uwadze zobowiązanie UE do zwiększenia pomocy dla handlu do wysokości 2 000 000 000 EUR rocznie do 2010 r. (1 000 000 000 EUR od Komisji, 1 000 000 000 EUR od państw członkowskich),
- J. mając na uwadze orientacyjny podział środków 10. EFR, tzn. przeznaczenie ok 30 % na ogólną pomoc budżetową, 30 % na infrastrukturę, 15 % na zarządzanie (w tym pokój i bezpieczeństwo), 8 % na rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich, 8 % na sektory socjalne i spójności społecznej, a pozostałych na rozwój gospodarczy, pomoc instytucjonalną i ochronę środowiska,
- K. mając na uwadze, że udział środków z 10. EFR przeznaczonych na sektory edukacji i podstawowych usług zdrowotnych jest nieco mniejszy niż w 9 EFR,

Wyzwania i cele dziesiątego EFR

1. podkreśla znaczenie wyzwania, jakim jest realizacja EFR w okresie 2008-2013, zwłaszcza w obliczu politycznych zobowiązań UE i państw członkowskich w dziedzinie pomocy na rzecz rozwoju, trwającej ewolucji w kierunku odnowionego partnerstwa między Europą i Afryką oraz wkładu UE w realizację milenijnych celów rozwoju (MCR) w roku 2015;
2. w pełni popiera główny cel współpracy wyznaczony w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 617/2007, którym jest „likwidacja ubóstwa w krajach i regionach partnerskich w kontekście trwałego rozwoju, w tym realizacja milenijnych celów rozwoju”; przywiązuje najwyższą wagę do tego, aby priorytetowe cele znalazły wymierne przełożenie na ogół narzędzi i procedur realizacji przewidzianych przez przedmiotowe rozporządzenie oraz ubolewa, że przepisy dotyczące krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych przedstawiają zawężoną interpretację tych celów;
3. żąda, aby realizacja EFR została także uwzględniona w ramach międzynarodowych zobowiązań UE, o których mowa w art. 177 ust. 3 traktatu WE;
4. nalega, aby realizacja EFR odbyła się zgodnie z zaleceniami Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP) w zakresie wykorzystania oficjalnej pomocy rozwojowej, oraz aby zostały wykluczone z programowania co najmniej wszystkie akcje niespełniające kryteriów stosowanych do oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA), określonych przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (DAC); zwraca się w związku z tym o zmianę art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 617/2007;
5. z zadowoleniem przyjmuje troskę o uproszczenie i harmonizację, która przewodziła opracowaniu nowego rozporządzenia (WE) nr 617/2007; uważa, że troska o dostosowanie do instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju⁽¹⁾ (DCI) powinna przyczynić się do umocnienia roli Parlamentu w nadzorze i kontroli realizacji EFR;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiający instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41).

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

6. jest przychylny włączeniu Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) do budżetu UE w celu zwiększenia spójności, przejrzystości i skuteczności współpracy na rzecz rozwoju oraz zagwarantowania demokratycznej kontroli; podkreśla, że włączenie EFR do budżetu stanowi także właściwą odpowiedź na nieustające problemy związane z opieszałym i powolnym międzyrządowym procesem ratyfikacji; zwraca się do Rady o uwzględnienie EFR w budżecie w ramach przeglądu śródkresowego perspektywy finansowej w 2009 r.;
7. wyraża zadowolenie z przewidzianego w traktacie lizbońskim zniesienia ust. 3 art. 179 traktatu WE, który wykluczał EFR z zakresu tego traktatu, i z otwarcia w ten sposób drogi do włączenia EFR do budżetu UE;
8. przypomina o swoim przywiązaniu do spójności obszarów polityki związanych z rozwojem oraz o europejskich zobowiązaniach mających na celu zagwarantowanie, że cele polityki rozwoju nie będą w sprzeczności z innymi obszarami polityki UE mającymi wpływ na tę politykę (handel, środowisko, bezpieczeństwo, rolnictwo itp.);
9. zwraca się do Komisji o zwrócenie większej uwagi na odpływ wykwalifikowanej siły roboczej z krajów AKP do UE oraz o zaproponowanie odpowiednich środków na rzecz ułatwienia utrzymania w kraju lub powrotu do niego;
10. przypomina swoje przywiązanie do zasad odpowiedzialności krajowej i udziału, które stanowią trzon umowy z Kotonu oraz europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju ⁽¹⁾;

Harmonogram

11. wzywa państwa członkowskie oraz kraje AKP, które jeszcze tego nie uczyniły, do ratyfikacji umowy wewnętrznej oraz zmienionej umowy z Kotonu w celu możliwie jak najszybszego rozpoczęcia realizacji 10. EFR;
12. odnotowuje zobowiązanie Komisji, aby całość środków finansowych z 9. EFR została przydzielona przed upływem ostatecznego terminu w dniu 31 grudnia 2007 r.; zwraca się do Komisji o podjęcie wszelkich właściwych kroków, aby żadne przyznane środki nie zostały utracone na mocy „klauzuli wygaśnięcia” i aby zagwarantować ciągłość finansowania;
13. podkreśla, że napięty harmonogram nie pozwolił w pełni włączyć społeczeństwa obywatelskiego oraz parlamentów krajowych do programowania i nalega, aby zaradzono tym niedociągnięciom procedury konsultacji na etapie realizacji;

Dokumenty strategiczne i priorytetowe dziedziny działania

14. podkreśla, że aby osiągnąć cele wyznaczone w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 617/2007, w programowaniu powinno się nadać priorytet działaniom ukierunkowanym na zmniejszanie ubóstwa ze szczególnym podkreśleniem obszarów związanych z MCR, takich jak sektory społeczne, w szczególności zdrowie publiczne i edukacja na poziomie podstawowym; podkreśla, że zobowiązanie zaciągnięte w ramach instrumentu współpracy na rzecz rozwoju, aby przeznaczać 20 % funduszy na zdrowie i edukację na poziomie podstawowym do 2009 r. powinno mieć zastosowanie do wszystkich wydatków w ramach europejskiej polityki rozwoju, w tym do EFR w celu zachowania spójności;
15. odnotowuje zamiar Komisji, by osiągnąć ten cel poprzez wsparcie budżetowe, lecz wyraża żal, że nie opracowano żadnej ogólnej strategii wraz z państwami korzystającymi z pomocy, aby zaliczyć sektory zdrowia i edukacji do priorytetów wymienionych w krajowych dokumentach strategicznych; wnosi o przeprowadzenie ponownej oceny tej kwestii w ramach przeglądu śródkresowego, aby osiągnąć cel 20 %;

⁽¹⁾ Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus Europejski” — konsensus europejski w sprawie rozwoju (Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1).

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

16. podkreśla, że trwałe zmniejszenie ubóstwa można osiągnąć jedynie w kontekście zrównoważonego rozwoju gospodarczego, społecznego oraz w zakresie ochrony środowiska; podkreśla ponadto, że środki podjęte w ramach EFR powinny w związku z tym wpisywać się w proces rozwojowy mający na celu ustanowienie solidnej gospodarki, która chroni środowisko naturalne oraz pozwala wszystkim korzystać z podstawowych usług socjalnych;

17. podkreśla, że nie można nigdy osiągnąć trwałego rozwoju w sytuacjach wojen, konfliktów cywilnych czy niestabilności politycznej; uważa w związku z tym, że priorytet powinno również stanowić budowanie demokracji i wysiłki zmierzające do utrzymania lub wspierania pokoju, państwo prawa, stabilne i demokratyczne instytucje, a także pełne poszanowanie praw człowieka;

18. jest zdania, że krajowe dokumenty strategiczne powinny być przedmiotem demokratycznej kontroli i w związku z tym nie mogą być opracowywane i stosowane bez przeprowadzenia kontroli parlamentarnej; uważa, że przekazywanie krajowych dokumentów strategicznych Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE wnosi istotny wkład w cel odpowiedzialności zapisany w umowie z Kotonu oraz stanowi pozytywny krok w stronę nadania mocy instytucjonalnej, w ramach procedury komitologii, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE i Parlamentowi Europejskiemu; zwraca się do Komisji o czuwanie nad tym, żeby Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne dysponowało środkami materialnymi umożliwiającymi zakończenie pracy nad krajowymi dokumentami strategicznymi oraz nad tym, żeby jego opinie były przedmiotem sprawozdania Komisji na temat postępów;

19. ubolewa, że rozporządzenie (WE) nr 617/2007 nie przewiduje żadnej wyraźnej procedury udziału ani konsultacji z Parlamentem Europejskim, parlamentami krajowymi, władzami lokalnymi i podmiotami niepaństwowymi w ramach opracowania działań monitorujących i oceniających krajowe dokumenty strategiczne; zwraca się do Rady i Komisji o systematyczne włączanie tych konsultacji do programowania;

Kwestie dotyczące płci

20. ubolewa, że kwestie związane z płcią nie zostały uznane za szczególną dziedzinę działania; wnosi o ponowne rozpatrzenie tej decyzji, wraz z partnerami AKP, w ramach przeglądu śródkresowego z realizacji EFR;

21. zwraca się do Komisji o przestrzeganie zobowiązań w zakresie równości płci zapisanych w dokumentach strategicznych o zasadniczym znaczeniu, takich jak konsensus europejski w sprawie rozwoju, wspólna strategia UE-Afryka oraz, oczywiście, umowa z Kotonu, oraz o zapewnienie w ten sposób, że kwestie dotyczące płci znajdują się wśród politycznych priorytetów partnerstwa AKP-UE, że przywiązuje się do odpowiednią uwagę oraz że otrzymują one adekwatne finansowanie w ramach włączania tematyki płci do polityki (gender mainstreaming) oraz nalega, aby zwiększyć widoczność kwestii dotyczących płci poprzez włączenie do sprawozdania rocznego sporządzanego przez Komisję rozdziału i dokładnych wskaźników celem ułatwienia lepszego monitorowania i lepszej kontroli dokonanych postępów;

Wsparcie budżetowe

22. jest zdania, że wsparcie budżetowe może stanowić skuteczny wkład w likwidację ubóstwa i realizację milenijnych celów rozwoju, zwłaszcza jeśli środki zostaną skupione na sektorach edukacji i zdrowia na poziomie podstawowym; podziela wyrażoną przez Komisję wolę uczynienia ze wsparcia budżetowego dźwigni służącej zwiększeniu części budżetów krajowych przeznaczonej dla tych sektorów;

23. przypomina, że skuteczność i prawomocność wsparcia budżetowego zależy od ścisłego przestrzegania licznych warunków wstępnych, zwłaszcza od większej współpracy pomiędzy darczyńcami, z jednej strony, a drugiej od przestrzegania reguł demokratycznych, dobrych rządów i systemu zarządzania finansami publicznymi kontrolowanego przez parlament wybrany demokratycznie w państwach korzystających z pomocy; wzywa Komisję do rygorystycznego przestrzegania warunków wstępnych przed rozpoczęciem jakiegokolwiek programu otrzymującego wsparcie budżetowe;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

24. wyraża zadowolenie z podjętego przez Komisję zobowiązania do bezpośredniego powiązania wsparcia budżetowego z postępami w realizacji MCR oraz do promowania realizacji MCR poprzez „umowy MCR” przewidujące finansowanie zagwarantowane przez dłuższy okres i przyczyniające się w ten sposób do zwiększenia przewidywalności pomocy;

25. żąda, aby przeprowadzana w oparciu o wiarygodne, przejrzyste i umożliwiające pomiar postępów w dziedzinie MCR ocena wsparcia budżetowego była przedmiotem rocznego sprawozdania przedstawianego Parlamentowi Europejskiemu, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, parlamentom państw członkowskich oraz podmiotom pozarządowym;

26. wnosi o przyznanie specjalnych środków, w ramach wsparcia budżetowego, na wzmocnienie zdolności wszystkich parlamentów AKP odnośnie do monitorowania budżetowego;

Transza motywacyjna

27. przypomina o swoim przywiązaniu do promowania dobrych rządów i popiera zasadę „nagrody za dobre rządy” w ramach dialogu politycznego, o którym mówi art. 8 umowy z Kotonu, z zastrzeżeniem, że kryteria jej przyznawania i sposoby jej realizowania będą jasne i przejrzyste;

28. stwierdza, że określone przez Komisję liczne kryteria przydziału środków w ramach transzy motywacyjnej odzwierciedlają przede wszystkim interesy północy i sprzeciwia się wszelkim działaniom zmierzającym do uzależnienia przyznawania pomocy od kryteriów innych niż jedynie dobre rządy;

29. wyraża zaniepokojenie interpretacją kryteriów związanych ze sprawowaniem rządów w gospodarce i polityce społecznej; sprzeciwia się narzucaniu „ukrytych kryteriów” w dziedzinie gospodarki i polityki społecznej i uważa, że analiza systemów legislacyjnych i polityk publicznych w tej dziedzinie nie mogłaby doprowadzić do wprowadzenia wymagań związanych z liberalizacją i deregulacją; zaleca dodanie do profili rządów kryteriów związanych z istnieniem i jakością usług publicznych; przypomina, że stanowisko państw i regionów AKP odnośnie do końcowej decyzji o wzięciu udziału lub nie w umowach o partnerstwie gospodarczym nie może stanowić żadnego kryterium;

30. zwraca się do Komisji o wyjaśnienie procesu podejmowania decyzji dotyczących podziału środków z transzy motywacyjnej oraz o przedstawienie propozycji mających na celu zagwarantowanie informowania Parlamentu Europejskiego i podmiotów pozarządowych w tym zakresie;

Integracja regionalna, pomoc na rzecz handlu i umowy o partnerstwie gospodarczym

31. przypomina, że UE zobowiązała się do zwiększenia swojej pomocy na rzecz handlu do wysokości 2 000 000 000 euro rocznie i do przeznaczenia 50 % tej dodatkowej pomocy na rzecz państw AKP, przy czym zwiększenie tej pomocy zostałyby pokryte z dodatkowych środków; przywiązuje ogromną wagę do poszanowania zobowiązania UE w odniesieniu do pomocy na rzecz handlu i zwraca się do Komisji i Rady o poinformowanie o aktualnym stanie zobowiązań UE i jej państw członkowskich prowadzących do osiągnięcia tego celu;

32. nalega, aby finansowanie zintegrowanych programów regionalnych odbywało się z taką samą korzyścią dla wszystkich państw i regionów AKP, bez względu na stanowisko państw w sprawie ostatecznej decyzji, czy wziąć udział w umowach o partnerstwie gospodarczym, czy nie; sprzeciwia się wszelkim formom uzależnienia przyznawania środków dla zintegrowanych programów regionalnych od udziału w umowach o partnerstwie gospodarczym;

33. ponawia swój wniosek, aby szczególne potrzeby związane z przystosowaniem gospodarek krajów AKP do umów o partnerstwie gospodarczym były pokrywane z funduszy dodatkowych do EFR;

Udział

34. podkreśla, że ocena *a posteriori* udzielania przez Parlament Europejski absolutorium z budżetu EFR stanowi niewystarczającą kontrolę demokratyczną i zwraca się do Rady o przyznanie mu, w oczekiwaniu na włączenie EFR do budżetu UE, roli instytucji zajmującej się całym procesem monitorowania i oceny programowania;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

35. ubolewa nad wyjątkowo płynnym i niejednoznacznym sformułowaniem reguł wyznaczających rolę podmiotów w programowaniu pomocy wspólnotowej (patrz art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 617/2007); wnosi o to, by Parlament Europejski, parlamenty krajowe, władze lokalne i reprezentatywne podmioty pozarządowe zostały włączone w proces programowania, monitorowania i kontroli realizacji EFR;

36. zachęca parlamenty krajowe państw UE i AKP do przeprowadzania ścisłej kontroli parlamentarnej nad organami wykonawczymi pod względem programowania EFR; zwraca się do Komisji o upewnienie się, że czynnie przeprowadzane są konsultacje z parlamentami krajowymi na wszystkich etapach opracowywania i nadzoru dokumentów strategicznych;

37. potwierdza swoje wsparcie dla wniosku Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego, sformułowanego podczas jego 9. sesji w kwietniu 2005 r., o przeznaczanie odpowiedniej części środków z EFR na kształcenie i szkolenie polityczne parlamentarzystów i decydentów politycznych, ekonomicznych i społecznych w interesie trwałego umacniania właściwego zarządzania, państwa prawa, struktur demokratycznych i interakcji między rządem i opozycją w pluralistycznych demokracjach bazujących na wolnych wyborach;

Monitorowanie i ocena wyników

38. wnosi o to, by w 2010 r. zasięgnięto opinii Parlamentu Europejskiego, parlamentów krajowych i podmiotów pozarządowych w sprawie śródkresowego przeglądu realizacji EFR oraz o poinformowanie Parlamentu Europejskiego o wynikach przeglądu śródkresowego instrumentu inwestycyjnego;

39. odnotowuje z zadowoleniem opracowanie przez Komisję rocznego sprawozdania na temat realizacji pomocy dostarczonej w ramach EFR, które zostało przekazane Parlamentowi Europejskiemu; wykaże się jak największą uwagą w trakcie przeprowadzania przeglądu tego sprawozdania rocznego w odniesieniu do wpływu pomocy na likwidację ubóstwa oraz jej wkładu w realizację milenijnych celów rozwoju; wnosi, by Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne, parlamenty krajowe oraz podmioty pozarządowe były również adresatami tego sprawozdania rocznego;

40. wyraża zadowolenie z wyrażonego przez Komisję i EBI zamiaru regularnego oceniania wyników ze szczególnym uwzględnieniem postępów w realizacji MCR oraz przyłączenia „wszystkich zainteresowanych podmiotów, w tym niepaństwowych, do fazy oceny pomocy dostarczanej przez Wspólnotę”, co naturalnie zakłada udział Parlamentu Europejskiego, parlamentów krajowych i Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE; zwraca się do Komisji o wyjaśnienie, w jaki sposób i z jaką częstotliwością oceny te będą przeprowadzane;

41. podkreśla, że w sytuacji kryzysu lub konfliktu doświadczenie i przeprowadzona przez parlamentarzystów i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego ocena okazują się być tym bardziej niezbędne, i zwraca się do Komisji o przewidzenie zasięgania ich opinii przed przyjęciem środków specjalnych, o których mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 617/2007;

Skuteczność pomocy

42. z zadowoleniem odnotowuje odwołanie się do deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy na rzecz rozwoju i nalega, aby programowanie EFR było zgodne z zaleceniami wspomnianej deklaracji; podkreśla jednakże, że budowanie zrównoważonego partnerstwa na zasadzie równości między UE i AKP nie może spoczywać wyłącznie na harmonizacji i dostosowywaniu darczyńców, ale musi promować przede wszystkim wzajemne zobowiązania i zależność, zwłaszcza w dziedzinie zarządzania;

43. zachęca Komisję do przełożenia na fakty swojego zamiaru monitorowania z bliska postępów w tej dziedzinie i do przygotowania specjalnego sprawozdania w ramach przygotowań do szczytu w Akrze we wrześniu 2008 r.; wnosi o to, by ocena skuteczności stała się przedmiotem sprawozdania okresowego przedkładanego Parlamentowi Europejskiemu;

44. przyznaje, że wysiłki czynione przez Komisję w celu przyspieszenia wypłat pozwoliły na znaczącą poprawę stopnia wykonania EFR; podkreśla jednakże, że w tej dziedzinie potrzebne są kolejne postępy i wzywa państwa członkowskie do aktywnego przyczynienia się do nich; zwraca się do Komisji o opracowanie dla Parlamentu Europejskiego i Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego kwartalnego wyciągu wypłat środków;

45. w pełni podziela wyrażoną wolę umocnienia przewidywalności pomocy w ramach realizacji EFR;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

Instrument na rzecz pokoju w Afryce

46. zdecydowanie popiera wprowadzenie instrumentu na rzecz pokoju w Afryce i wniosł, aby zasady gospodarowania tym instrumentem odzwierciedlały umocnienie partnerstwa politycznego między UE i UA, zgodnie z kierunkami nowej wspólnej strategii UE-Afryka;
47. podkreśla, że instrument na rzecz pokoju w Afryce powinien być traktowany jako wchodzący w zakres wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), i że nie należy on do polityki rozwoju zgodnie z kryteriami Komitetu Pomocy Rozwojowej; wyraża w związku z tym ubolewanie z powodu podjętej przez Radę w dniu 11 kwietnia 2006 r. decyzji o finansowaniu instrumentu na rzecz pokoju w Afryce przez EFR;
48. zwraca się do Komisji i Rady, by przewidziały finansowanie alternatywne, najpóźniej do czasu wydania oceny, która w 2010 r. będzie stanowiła ponowny przegląd procedury finansowania instrumentu na rzecz pokoju w Afryce; wnosi o przeprowadzenie konsultacji z jego udziałem w ramach tej oceny;
49. wnosi o zasięgnięcie opinii Parlamentu Europejskiego i Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego na temat programu działania na lata 2008-2010 oraz na temat opracowanego przez Komisję sprawozdania rocznego z działalności dotyczącego wykorzystania środków;

Współfinansowanie i spójność z innymi instrumentami

50. popiera stworzoną przez programowanie 10. EFR możliwość współfinansowania projektów na rzecz rozwoju wraz z państwami członkowskimi lub innymi darczyńcami;
51. zaleca, by otworzyć tę możliwość także dla innych instrumentów finansowych UE i ponawia swój wniosek o utworzenie nowej panafrykańskiej puli środków finansowych, możliwej do zaprogramowania i przewidzenia, zasilanej przez EFR, instrumenty tematyczne ICD oraz instrument europejskiej polityki sąsiedztwa w celu finansowania i wspierania realizacji nowej wspólnej strategii UE-Afryka;
52. wyraża życzenie, by wspólne programy AKP-UE zostały ustanowione na zasadach współfinansowania, co pozwoli znaleźć wspólne rozwiązania dla wielkich wyzwań światowych, takich jak dostęp do światowych dóbr publicznych czy też zmiany klimatyczne, wnosząc w ten sposób wkład w zacieśnienie partnerstwa politycznego w ramach umowy z Kotonu;

*

* *

53. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Sprawozdanie dotyczące postępów Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w 2007 r.

P6_TA(2008)0172

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego postępów Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w 2007 r. (2007/2268 (INI))

(2009/C 259 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wnioski prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Salonikach w dniach 19-20 czerwca 2003 r., na którym wszystkim państwom Bałkanów Zachodnich złożona została obietnica, że przystąpią one do Unii Europejskiej,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ 817 (1993) z dnia 7 kwietnia 1993 r. i 845 (1993) z dnia 18 czerwca 1993 r.,